

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370343360/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

vigtigste. Nej, men hvem skulde besøge hende derude nordenfor Lov og Ret? Hvorledes skulde hun dér faa dannet den lille Kreds af indflydelsesrige Mænd, som hun stadigt haabede skulde udgøre hendes »Salon«?

Den friske Luft og den billige Husleje maatte vige for dette Hensyn. Forresten paastod Margrete urokkeligt, at en Lejlighed i Kjøbenhavn kunde faas uden Fordyrelse. Og saa endte det med, at hun opsporede en tredje Sal i selve Laksegade, ikke langt fra Tante Rikke. Højere end tredje Sal vilde hun ikke, og fire Værelser *maatte* hun have: Dagligstue, Spisestue, Sovekammer og Værelse til Johan. De to første Stuer var pæne og lyse, beliggende til Gaden, medens det daarlige Sovekammer og Johans lille Rum — hvor Herrerne kunde ryge — laa ud til Gaarden.

Margrete møblerede Lejligheden meget sirligt. Hun havde sluttet Venskab med Tante Rikke, saaledes at Johan kunde træffe hende i sit eget Hjem og ikke behøvede at gaa den lange Vej til Falkoneralléen. Margrete sagde aldrig den gamle Dame imod, naar hun udviklede sine Anskuelser, og Tante Rikke betragtede efterhaanden Margrete som et uskyldigt Offer for den kedsommelige

Nevøs kætterske Anskuelser. Hun tog sig derfor af Pigebarnet og hjalp hende med Udstyret: Hun forærede hende nogle smukke gamle Møbler, hvis Værdi Margrete nogenledes havde Øje for; hun tilraadede desuden Anskaffelsen af saadanne »antike« Lænestole og Skabe, som man hos Markskandisere kunde faa billigere end moderne Møbler, og som passede i Stil til hendes egne Sager. Paa den Maade møblerede Margrete sin Lejlighed baade billigt og stilfuldt.

Johan tog ikke synderlig Del i disse Tilberedelser; straks fra første Færd havde Margrete taget Ordningen i sin Haand, og Johan spøgende udnævnt hende til sin Finansminister. Hun tog mod Titlen og mod Kassen og styrede ogsaa sidenhen, efterat de var blevne gifte, hele Husets Økonomi. Johan overleverede hende enhver Krone, han tjente, og erholdt sine bestemte Lomme penge til Gengæld.

Til sine Svigerforældre saa' han under Forlovelsestiden næsten intet. Den gamle Kone stræbte med Margretes Linned og Lærred og maatte gøre tusinde Udveje til de faa Penge, som hun behøvede. Thi i den Scheibel'ske Husholdning var Manden Kassebestyrer, af hans Pen-